Första Moseboken kapitel 1

1 I begynnelsen skapade Gud himmel och jord. 2 Jorden var öde och tom, djupet täcktes av
mörker och en gudsvind svepte fram över vattnet. 3 Gud sade: "Ljus, bli till!" Och ljuset
blev till. 4 Gud såg att ljuset var gott, och han skilde ljuset från mörkret. 5 Gud kallade
ljuset dag, och mörkret kallade han natt. Det blev kväll och det blev morgon. Det var den
första dagen. 6 Gud sade: "I vattnet skall ett valv bli till, och det skall skilja vatten från
vatten." Och det blev så. 7 Gud gjorde valvet och skilde vattnet under valvet från vattnet
ovanför valvet. 8 Gud kallade valvet himmel. Det blev kväll och det blev morgon. Det var
den andra dagen. 9 Gud sade: "Vattnet under himlen skall samlas till en enda plats, så att
land blir synligt." Och det blev så. 10 Gud kallade det torra landet jord, och vattenmassan
kallade han hav. Och Gud såg att det var gott. 11 Gud sade: "Jorden skall ge grönska:
fröbärande örter och olika arter av fruktträd med frö i sin frukt skall växa på jorden." Och
det blev så. 12 Jorden frambringade grönska: olika arter av fröbärande örter och olika arter
av träd med frö i sin frukt. Och Gud såg att det var gott. 13 Det blev kväll och det blev
morgon. Det var den tredje dagen. 14 Gud sade: "På himlavalvet skall ljus bli till, och de
skall skilja dagen från natten och utmärka högtider, dagar och år. 15 De skall vara ljus på
himlavalvet och lysa över jorden." Och det blev så. 16 Gud gjorde de två stora ljusen, det
större ljuset till att härska över dagen och det mindre till att härska över natten, och han
gjorde stjärnorna. 17 Han satte ljusen på himlavalvet att lysa över jorden, 18 att härska
över dag och natt och att skilja ljus från mörker. Och Gud såg att det var gott. 19 Det blev
kväll och det blev morgon. Det var den fjärde dagen. 20 Gud sade: "Vattnet skall vimla av
levande varelser, och fåglar skall flyga över jorden, under himlavalvet." 21 Gud skapade de
stora havsdjuren och alla olika arter av levande varelser som vattnet myllrar och vimlar av
och alla olika arter av fåglar. Och Gud såg att det var gott. 22 Gud välsignade dem och
sade: "Var fruktsamma och föröka er och uppfyll sjöar och hav. Och på jorden skall fåglarna
föröka sig." 23 Det blev kväll och det blev morgon. Det var den femte dagen. 24 Gud sade:
"Jorden skall frambringa olika arter av levande varelser: boskap, kräldjur och vilda djur av
olika arter." Och det blev så. 25 Gud gjorde de olika arterna av vilda djur, boskap och
markens kräldjur. Och Gud såg att det var gott. 26 Gud sade: "Vi skall göra människor som
är vår avbild, lika oss. De skall härska över havets fiskar, himlens fåglar, boskapen, alla
vilda djur och alla kräldjur som finns på jorden." 27 Gud skapade människan till sin avbild,
till Guds avbild skapade han henne. Som man och kvinna skapade han dem. 28 Gud
välsignade dem och sade till dem: "Var fruktsamma och föröka er, uppfyll jorden och lägg
den under er. Härska över havets fiskar och himlens fåglar och över alla djur som myllrar på
jorden." 29 'Gud sade: "Jag ger er alla fröbärande örter på hela jorden och alla träd med frö
i sin frukt; detta skall ni ha att äta. ' 30 Åt markens djur, åt himlens fåglar och åt dem som
krälar på jorden, allt som har liv i sig, ger jag alla gröna örter att äta." Och det blev så. 31
Gud såg att allt som han hade gjort var mycket gott. Det blev kväll och det blev morgon.
Det var den sjätte dagen. 24 Gud sade: "Jorden skall frambringa olika arter av levande
varelser: boskap, kräldjur och vilda djur av olika arter." Och det blev så.

Första Moseboken kapitel 2

1 Så fullbordades himlen och jorden och allt vad där finns. 2 Den sjunde dagen hade Gud
fullbordat sitt verk, och han vilade på den sjunde dagen efter allt han hade gjort. 3 Gud
välsignade den sjunde dagen och gjorde den till en helig dag, ty på den dagen vilade Gud
sedan han utfört sitt skapelseverk. 4 Detta är berättelsen om hur himmel och jord
skapades. När Herren Gud gjorde jord och himmel, 5 när ingen buske fanns på marken och
ingen ört hade spirat, eftersom Herren Gud inte hade låtit något regn falla på jorden och
ingen människa fanns som kunde odla den - 6 men ett flöde vällde fram ur jorden och
vattnade marken - 7 då formade Herren Gud människan av jord från marken och blåste in

liv genom hennes näsborrar, så att hon blev en levande varelse. 8 Och Herren Gud
planterade en trädgård österut, i Eden, och satte där människan som han hade format. 9
Herren Gud lät alla slags träd växa upp ur marken, sådana som var ljuvliga att se på och
goda att äta av. Mitt i trädgården stod livets träd och trädet som ger kunskap om gott och
ont. 10 En flod rinner upp i Eden och bevattnar trädgården. Sedan delar den sig i fyra
armar. 11 Den första heter Pishon, den flyter kring Havila, ett land där det finns guld. 12
Guldet i det landet är fint, och där finns också bdelliumharts och onyxsten. 13 Den andra
floden heter Gichon, den flyter kring Kush. 14 Den tredje floden heter Tigris, den rinner
öster om Assyrien. Den fjärde floden är Eufrat. 15 Herren Gud tog människan och satte
henne i Edens trädgård att bruka och vårda den. 16 Herren Gud gav detta bud: "Du får äta
av alla träd i trädgården 17 utom av trädet som ger kunskap om gott och ont. Den dag du
äter av det trädet skall du dö." 18 Herren Gud sade: "Det är inte bra att mannen är ensam.
Jag skall ge honom någon som kan vara honom till hjälp." 19 Så formade Herren Gud av
jord alla markens djur och alla himlens fåglar och förde fram dem till mannen för att se vad
han skulle kalla dem. Varje levande varelse fick det namn som mannen gav den. 20 Mannen
gav namn åt all boskap, alla himlens fåglar och alla vilda djur. Men han fann inte någon som
kunde vara honom till hjälp. 21 Då försänkte Herren Gud mannen i dvala, och när han sov
tog Gud ett av hans revben och fyllde igen hålet med kött. 22 Av revbenet som han hade
tagit från mannen byggde Herren Gud en kvinna och förde fram henne till mannen. 23 Då
sade mannen: "Den här gången är det ben av mina ben, kött av mitt kött. Kvinna skall hon
heta, av man är hon tagen." 24 Det är därför en man lämnar sin far och mor för att leva
med sin hustru, och de blir ett. 25 Både mannen och kvinnan var nakna, och de kände
ingen blygsel inför varandra.

Första Moseboken kapitel 3

1 Ormen var listigast av alla vilda djur som Herren Gud hade gjort. Den frågade kvinnan:
"Har Gud verkligen sagt att ni inte får äta av något träd i trädgården?" 2 Kvinnan svarade:
"Vi får äta frukt från träden, 3 men om frukten från trädet mitt i trädgården har Gud sagt:
Ät den inte och rör den inte! Gör ni det kommer ni att dö." 4 Ormen sade: "Ni kommer visst
inte att dö. 5 Men Gud vet att den dag ni äter av frukten öppnas era ögon, och ni blir som
gudar med kunskap om gott och ont." 6 Kvinnan såg att trädet var gott att äta av: det var
en fröjd för ögat och ett härligt träd, eftersom det skänkte vishet. Och hon tog av frukten
och åt. Hon gav också till sin man, som var med henne, och han åt. 7 Då öppnades deras
ögon, och de såg att de var nakna. Och de fäste ihop fikonlöv och band dem kring höfterna.
8 De hörde Herren Gud vandra i trädgården i den svala kvällsvinden. Då gömde sig mannen
och kvinnan bland träden för Herren Gud. 9 Men Herren Gud ropade på mannen: "Var är
du?" 10 Han svarade: "Jag hörde dig komma i trädgården och blev rädd, eftersom jag är
naken, och så gömde jag mig." 11 Herren Gud sade: "Vem har talat om för dig att du är
naken? Har du ätit av trädet som jag förbjöd dig att äta av?" 12 Mannen svarade: "Kvinnan
som du har ställt vid min sida, hon gav mig av trädet, och jag åt." 13 Då sade Herren Gud
till kvinnan: "Vad är det du har gjort?" Hon svarade: "Ormen lurade mig, och jag åt." 14 Då
sade Herren Gud till ormen: "Du som gjorde detta, förbannad skall du vara, utstött från
boskapen och de vilda djuren. På din buk skall du kräla och jord skall du äta så länge du
lever. 15 Jag skall väcka fiendskap mellan dig och kvinnan, mellan din avkomma och
hennes: de skall trampa på ditt huvud och du skall hugga dem i hälen." 16 Till kvinnan sade
han: "Stor skall jag göra din möda när du är havande, med smärta skall du föda dina barn.
Din man skall du åtrå, och han skall råda över dig." 17 Till mannen sade han: "Du som
lyssnade till din hustru och åt av trädet som jag förbjöd dig att äta av, förbannad skall
marken vara för din skull. Med möda skall du hämta din näring från den så länge du lever,
18 törne och tistel skall den ge dig. Du skall äta av växterna på marken, 19 du skall slita för
ditt bröd i ditt anletes svett tills du vänder åter till jorden. Ty av den är du tagen, jord är du
och jord skall du åter bli." 20 Mannen gav sin hustru namnet Eva, ty hon blev moder till alla

som lever. 21 Herren Gud gjorde kläder av skinn åt mannen och kvinnan och klädde dem.
22 Herren Gud sade: "Människan har blivit som en av oss, med kunskap om gott och ont.
Nu får hon inte plocka och äta också av livets träd, så att hon lever för alltid." 23 Och
Herren Gud förvisade människan från Edens trädgård och lät henne bruka jorden varav hon
var tagen. 24 Han drev ut människan, och öster om Edens trädgård satte han keruberna
och det ljungande svärdet att vakta vägen till livets träd.

©1998 Svenska Bibelsällskapet (http://www.swedbible.org/)